

KOROŠEC

Uredništvo in upravnništvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 10. aprila 1920.

Cene inseratom: enostopna petityrsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razgasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Slovenke in Slovenci, 18. t. m. vsi v Velikovec!

Steber države.

S ponosom lahko rečemo, da so v Jugoslaviji kmetje in poljedelci stebri države. Oni so krušni očetje naše države in po njihovi volji se bo moralo zato vladati.

Vsi vemo, da je v Nemški Avstriji ravno nasprotno. Pa vendar se najdejo še ljudje, ki sanjajo o tem, da bo kmet svoje izdelke zraven industrije še drago prodajal. Upajmo, da so večne rekvizicije po nizkih cenah, (pri katerih se celo strelja!) v Nemški Avstriji marsikomu že odprli oči.

Da bodo pa naši zapeljanci spoznali, kaj jih čaka, če bi prišli pod Nemško Avstrijo, jim hočemo tukaj povedati, kaj pravi avstrijski vladni list kmetom v Nemški Avstriji. Kdor ni gluha, naj poslušaj.

„Arbeiterwille“ z dne 24. marca 1920 piše pod naslovom „Poljedelstvo in država“: „Naša država (Nemška Avstrija) more prehraniti z lastnim živežem svoje prebivalstvo komaj dva meseca. Vse drugo (torej za 10 mesecev) mora dobiti od drugod. Trditev, da je poljedelstvo steber države, so torej za nas (za nemške Avstrijce) prazne marnje. Stebri Nemške Avstrije so industrija in obrt. Vendar pa industrija in obrt ne moreta izpolniti svoje dolžnosti, da bi pridelala toliko, kolikor moramo plačati za živež, katerega dobimo od drugih. Mi torej živimo danes večinoma na kredit (na puf). Zaradi tega lezemo zmiraj bolj v dolgove in nam že nikdo noče več kaj posoditi. Papirnatega denarja imamo dovolj, ta pa je zmiraj manj vreden. Da povzdigne vrednost denarja, mora država najeti velika posojila za daljši čas. Za varnost teh posojil pa mora zastaviti prave vrednosti (ne papir!), in to so: zemlja in posestva, hiše in poslopja, rudniki in železnice. Pa ravno tisti, ki imajo te prave vrednosti, se branijo jih zastaviti za državne dolgove, posebno pa še poljedelci. Ako pa poljedelstvo s svojim živežem državi le malo koristi, mora državo vsaj denarno podpreti, ker drugače se bo vnaprej tudi poljedelcem prav klaverno godilo. Po-

sestnik pri nas (v Avstriji) ne sme čepeti v hiši in čakati na boljše čase, vsi smo tesno združeni, in če ne verjame, bo to prej ali slej občutil na lastni koži.“

Ali ste to dobro zastopili, kmetje? Nemci v Avstriji pravijo, da niso poljedelska država, ker jim njihovi kmetje morejo dati živeža samo za dva meseca v letu. Pa tudi industrija ne pridelata toliko, da bi nakupila živeža za drugih deset mesecev. Morajo živeti torej na puf, in ker so že preveč zadolženi, jim na mustače nikdo nič ne da več. Od dolgov pa morajo živeti na vsak način, zato pravijo: Kmet ima polje, ima hišo in hleve in na to se prav lahko napiše hipoteka, da pride država tako do denarja. Od tega se bomo preživili 10 mesecev, dva meseca nas mora rediti pa kmet s svojimi pridelki. Saj sme v naši državi (Nemški Avstriji) od vseh najmanj govoriti. Mi delamo postave in lahko zapišemo v gruntne bukve, da je kmet toliko in toliko dolžen. Lah ali Francoz, ki nam bo na to hipoteko dal posojilo, bo tako že prišel do svojih krajcarjev.

Wer nicht hören will, muß fühlen! Torej, Korošci, kdo hoče nesti svoje premoženje v Nemško Avstrijo na boben?

Lažnivci.

„Trunf“ v neumnosti in nepoučenosti so napravili te dni v dunajskem parlamentu „poslanci“ Gröger, Hubmann in Tusch. Stavili so na dr. Rennerja vprašanje, če mu je znano, da jugoslovanske oblasti v coni A kaznujejo vse, o katerih vedo, da so za nemško Avstrijo. Trdili so tudi, da naše oblasti zabranjujejo vrnitev beguncem. Pri nas vsak otrok ve, da se lahko vrnejo kadar hočejo, večina jih je že tudi prišla; če pa se nekateri ne upajo, ker imajo preveliko lumparij na svoji vesti, tega ni kriva jugoslovanska uprava, ampak oni sami.

Ti „poslanci“ so se tudi lagali, da Nemci ne dobe pri nas živeža. Lepo, samo malo neumno, in pametnega človeka, ki le malo pozna naše razmere, nevredno. Če bi imeli vse na karte, kakor v Avstriji, bi bilo to

mogoče. Vsak lahko kupi toliko, kolikor plača. Česar pa mi Slovenci saminimamo, tega seveda tudi Nemcem ne moremo dati.

Naravnost smešna je pa trditev, teh „poslancev“, da Nemci iz cone A ne dobivajo prepustnic. Pri nas se pa Slovenci pritožujejo, da dobe propustnice prav lahko Nemci, Slovenci pa zelo težko. Resnica je, da se izdajajo propustnice za Nemce in Slovence, če ima kdo le pameten vzrok. Seveda ljudem, ki hodijo v Avstrijo samo po letake, propustnic ne bomo dajali, in tudi takim ne, ki denuncirajo v Avstriji naše ljudi, da jih potem tam zapirajo. Dogodilo se je pa večkrat, da so nemške straže zavrnille ljudi, ki so imeli od nas in od okrajnega glavarstva v Celovcu pravilno izstavljene potne liste, samo zato, ker so jih poznali kot Slovence.

Zahtevajo, naj imajo pravico streljati samo tihotapci, naši vojaki naj pa mirno gledajo in se pustijo streljati od njih. Navedli so slučaj Fido in Jaklitsch. Zakaj niso navedli slučaj Pečnik, ki so ga ustrelili tihotapci? Zakaj niso povedali, da sta bila Fido in Jaklitsch ustreljena v temni noči in na prepovedanih potih? Zakaj ne povedo, da so bili to tihotapci in in ne pošteni ljudje? Tega ne smejo, ker bi potem ne odgovarjalo več njihovemu namenu: sumničiti in hujskati. Dr. Renner je pameten mož, upamo, da bo dal tem hujškačem pošteno po gobcih.

Izdajalcem domovine.

Slovenci smo doslej delovali na Koroškem v najlepši slogi za blagor naroda. Da bi zagurali srečen in časten izid plebiscita, smo vzbujali in krepili med koroškim ljudstvom narodno zavest; trudili smo se za gospodarski in kulturni napredek koroških Slovencev. Za politične stranke smo se brigali manj kot za lanski sneg. Iz dna duše smo zaničevali tiste zaslepljenke, ki so v svoji peklenski brezvestnosti mislili na korist te ali one politične stranke in katerih se je posluževal sam vrag, da bi razdvojil naše ljudi. Dosledno smo tudi prezirali podle napade nekaterih zakotnih

slovenskih listov na one naše ljudi, ki so ves svoj prosti čas žrtvovali narodno-propagandnemu delu.

Zdaj pa, ko je izključen vsak dvom, da bi ne zmagali pri plebiscitu, se množijo srboriti petelini, katerim je več za korist njihove stranke nego za blagor države in naroda. Namesto da bi pomagali pri ustanavljanju raznih organizacij, in pri njih sodelovali, jih še ovirajo v njihovem delovanju. Dolžnost vsakega rodoljuba, zlasti na Koroškem, je, da po svoji moči podpira vsa gospodarska in kulturna društva ne glede na to, kakšne politične barve da so. Politične stranke so od danes do jutri! Komur pa je več za politično stranko kot za narod, je izdajalec domovine in ga bomo odslej brez vsakega obzira izročali javnemu zasramovanju.

Gospodarstvo.

Čebelarjem.

Čebelarско društvo za Slovenijo priredi v velikovškem okraju čebelarška poučna predavanja in sicer po sledečem redu:

- 11. aprila dopoldne v Žel. Kapli, popoldne v Žitari vasi;
- 18. aprila v Dravogradu enodnevni čebelarški tečaj.
- 25. aprila dopoldne v Dobrli vasi, popoldne v Kazazah;
- 2. maja dopoldne v Mežici, popoldne v Črni;
- 9. maja dopoldne na Prevaljah, popoldne v Guštanju.
- 13. majnika v Pliberku enodnevni tečaj.

Uro in kraj predavanja bodo razglasile posamezne podružnice na navadni način. Čebelarji udeležite se v obilnem številu teh predavanj, ker so popolnoma zastopni in boste imeli od teh le dobiček! Čebelarški pridelki imajo sedaj tako ceno, da nikakor ne gre, čebelariti še dalje po starem kopitu, čebelariti zato, da nam pozimi poginejo vse čebele.

Zveza čebelarških društev v Pliberku.

Trgovanje s Poljsko republiko.

Trgovske tvrdke, ki nameravajo sklepati kupčije s poljskimi trgovskimi tvrdkami, naj predysem povprašajo pri poljskih trgovskih zbornicah, če je dotična tvrdka protokolirana. Za izvoz blaga iz Poljske veljajo posebni predpisi in si je treba pravočasno preskrbeti izvozno dovoljenje, ker bi kupec sicer imel sitnosti in škodo. Izvozna dovoljenja izdaja Državna komisija za uvoz in izvoz v Varšavi (Panstwowa Komisija Przywozu i Wywozu-Warszawie), Bislanska ul. 10.

Falzifikati.

Brezvestni faloti širijo laž, da so že tudi naši novi kronsko-dinarski bankovci ponarejeni. Seveda delajo to samo zato, da bi oplašili naše ljudi pred zamenjavo. Opozarjamo, da je popolnoma nemogoče ponarejati te bankovce, ker je tisk skrivnost francoske državne tiskarne. Enega od teh lumpov smo že naznanili državnemu pravništvu. Kdor pa bi vedel še za druge, naj to nemudoma naznani okrajnemu glavarstvu ali pa prvemu orožniku, da take brezvestne barabe takoj spravimo pod ključ!

Podjuna.

Pliberk. Tako je v Jugoslaviji! Črevljari Hlebetz prodaja črevlje po 800 K. Ko se je stranka začudila tako visoki ceni, ji je odgovoril: „Tako je v Jugoslaviji!“ Res tako je, kakor hočejo razni navijalci in verižniki. Tako znajo tudi nemčurski trgovci, ki se potem izgovarjajo: „Ja, v Jugoslaviji je že tako!“ Kljub vsem tem visokim cenam, ki jih sami določujejo, pa si žele še Avstrije. In če bi ležalo tudi ziato po cesti, pa bi še ne bili zadovoljni, ampak bi si želeli — vedno Avstrijo. Sicer pa, šalo na stran! Zahtevamo od pristojne oblasti, da pogleda tej bandi na prete. Take vrste agitacija je protipostavna, ker vsebuje tudi oduševstvo.

Vobre. Na belo nedeljo priredi Žensko društvo za Vobre v St. Štefanu narodno veselico z dvema igrama, petjem in deklamacijo. Ljubitelje poštene zabave in koroškega narečja iskreno vabimo. Dekleta bodo namreč govorila v viogah v čistem domačem narečju.

Št. Martin pri Trušnjač. Torej folksverovci so že prišli. Dolgo, dolgo smo jih morali čakati, več ko pol leta so nam obljubovali. Pa čudno! Mislili smo, da pridejo oboroženi od pete do glave, cela vojska, spredaj general na šimelnu, kakor nekdanj Andrej Hofer v Innsbruck. Pa kaj še! Prav pridni so bili. Našim vojakom so parirali, da je bilo veselje. Šli so naznanit svoj prihod slovenskemu okrajnemu glavarju, na to so se še naznanili pri občini — tudi slovenski — in potem so se razšli vsak na svoj dom in folksverovske „vojske“ je bilo konec. Mi smo se jim na tistem mičkenu, čisto mičkenu smejali, čeravno se nam je dopadlo, da so tako pridni. Vsak zase se je pač spominjal, kako so strašili prej, da bodo napodili naše vojake, poklali vse Slovence in jim zaplenili vse premoženje, sedaj so pa zadovoljni, da so dobili le svoje nazaj. No, saj pravimo, da so postali pridni, čisto drugačni, ko so bili lani!

Ubogi nemčurji, s čim nas boste pa sedaj strašili? ... Ho! Jaka! Jo že imamo. Saj so še boljševiki na svetu. Teh naj se sedaj boje Št. Štefančani, Šmarčani in Vobrjani. V Karpatih jih stoji 200.000, za Celovcem drugih 30.000. Sedaj so poslali boljševiki iz Celovca boljševikom v Karpatih „plan“, kako naj napravijo, da bodo dobili Slovence v sredo. Ravno v St. Štefanu pri Mežnarju se bosta srečali obe vojski in tedaj bo držal general Klančnik dolg nagovor o bratstvu, o svobodi in ljubezni. Tedaj bodo vsi bratje, vsi ovce iz enega hleva. Na svinjarije, ki jih je počenjala lani vobrska ravbarbanda bodo pa ljudje seveda takoj pozabili.

Pliberk. Tukajšnji salonski orkester napravi, če bo lepo vreme, na Belo nedeljo popoldne izlet k Hrustu v Libučce. Kogar miče, naj se pridruži!

Metlova. Dne 30. marca je izbruhnil požar v Beznovi hiši na Metlovi. Ker je bilo krito vse s slamo, se je ogenj hitro razširil in je uničil tudi vsa gospodarska poslopja. Rešili so samo živino in nekaj malenkosti.

Grebini. Dne 21. sušca je priredila tuk. podružnica ženske zveze zopet svojo

lepo uspelo veselico. Na vzporedu sta bili dve igri, in sicer: „Same zapreke“ in „Ne vdajmo se“. Pri prvi igri so igrali sledeči: gdč. Marica Knapič in Milka Kuglič ter gg. Cvirn, Zrimšek in Orel. Pri drugi pa gdč. Tončka Nograšek in Tilka Hutter ter gg. Gros, Nograšek Franc, Orel in Sardoč. Kakor v prvi, tako tudi v drugi so igralci častno rešili svoje vloge.

Prvič smo videli nastopiti tudi novo ustanovljeni pevski zbor, ki je lepo zapel svojo pesem pod vodstvom g. Modriča. Veselica se je pričela z nagovorom g. predsednice učiteljice M. Musičeve, ki je razložila delovanje in pomen podružnice. Pri veselici se je videlo le kmetsko ljudstvo, posebno lepo število žensk. Iz tega se lahko sklepa, da tudi v tem „gnezd“ vstajamo. Škoda le, da prirediteljev ni bila obširnejše in večkrat objavljena v našem „Korošcu“.

Delovanje podružnice je res hvalevredno. Odkar je ustanovljena, se vidi že lep napredek in uspeh njenega delovanja je očividno. Obdarovala je šol. otroke z vsemi potrebščinami, siromašnejše pa še z oblekami, s perilom i. dr. Tudi sedajšnji čisti dobiček je namenjen za siromašne otroke članic, kar je res hvalevredno.

Pridno delujejo vse članice, katerih je že lepo število in še vedno narašča.

Vsa čast odboru in članicam. Le neustrašeno naprej, za blagor našega dobrega naroda!

Grebini. Na belo nedeljo, dne 11. aprila, se bo vršila v Narodnem domu narodna igra v 5. dejanjih „Domen“. Priredila jo tuk. „Krajevni odbor“ in „Nar. čitaonica“. Začetek ob 3. uri popoldne. Čisti dobiček je namenjen za nakup knjig tuk. knjižnici in za siromašne otroke.

Žitara vas. Šolska veselica dne 14. marca je krasno uspela. Vsi nergači, ki so imeli pred prireditvijo kake pomisleke, so utihnili, ko so slišali le en glas. To zamore le prav urejena šola, kakor je sedaj, ko vlada tam ljubezen namesto palice, ker se vrši pouk v materinem jeziku in ne kakor prej, ko je vsak učitelj rad ali nerad „drl kravo s svedrom“. Zavest, da se učijo otroci v šoli lepih reči, da so bili tudi bogato obdarovani, bo pridobila šoli fisti ugled, ki ga je pod avstrijsko upravo zastopaj pričakovala.

Šolski sistem pa, katerega nam je diktirala rajna Avstrija, je bil nam Slovonom, zlasti pa nam Slovincem skoz in skoz sovražen in krivičen. Glavni cilj je ležal v germanizaciji od vekomaj do vekomaj. Nikdar ne bomo pozabili, koliko muke in bridkosti je prinašal naši šolski deci. O učenem uspehu pa sploh govoriti ne moremo. Videli smo vse to prej in od bolesti se je nam krčilo srce, a morali smo molčati, kajti gorje staršem, gorje vzgojiteljem, ki bi si bili upali razkriti to vnebovpajočo krivico.

Danes pa, ko se je Slovan priboril svobodo, ko je za vedno strl jeklene okove narodnega suženjstva, je prišel čas, da se s podvojeno ljubeznijo oklenemo naše mladine, da s podvojeno silo popravimo to, kar so zagrešili drugi, da rešimo, kar se še rešiti da. Sredstev, katerih se je posluževala stara mačeha Avstrija, se ne bomo posluževali nikdar

in proti nikomur, kajti ti so bili krivični in napačni. Poskusili smo jih na lastnem telesu in vemo, kako krivica boli. Narodnega sovraštva ne iščemo in pošten Nemec nam je brat. Toda nemčurjem, tistemu izmečku človeštva, katerim ni nič več sveto, velja naš najstrožji boj danes in v bodoče. Na dan ljudskega glasovanja bomo prvič obračunali.

Št. Vid v Podjuni. Žensko društvo za Rikarje vas se zahvaljuje Zvezi ženskih društev na Koroškem v imenu obdarovanih strank za poslano obleko, perilo in obušalo. Obdarovani naj se izkažejo v odločilnem trenutku zato hvaležne!

Velikovec. Dne 14. t. m. ob polenajstih se bo vršil v Nar. čitalnici v Velikovcu sestanek „Kluba kor. akademikov“. Spored: 1. Klub in kor. dijaštvo tov. jurist Urbanc, 2. Govor tov. fil. Woschtarja, 3. Dijaštvo in plebiscit — debata, 4. Slučajnosti.

Dobrija vas. „Lurška pastirica“, ki so jo uprizorile dne 25. in 28. marca članice tuk. izobražev. društva, nas je zelo zadovoljila. Povečini vse igralka so pokazale, da imajo zmisel, sposobnost in veselje za igranje in, dasi so bile skoro vse vloge v rokah začetnic, si te vendar lahko čestitajo k uspehu.

Sv. Primož v Podjuni. Iz italijanskega ujetništva se je vrnil Andrej Kumer, p. d. Oslov na Veselah. Dne 19. marca je bil vkrcan v Benetkah ter se peljal preko Jadranskega morja do Dubrovnika v Dalmaciji, odkoder jo je pripihal z železnico. V ponedeljek, dne 29. marca, je prišel srečno na očetov dom, kjer je bil z veliko radostjo sprejet. Zanimivo je bilo njegovo pripovedanje o sedemnajstmesecnem ujetništvu!

Dragi Andrej! Veliko si moral pretrpeti v tem dolgem času, zato pa bodi pristočno pozdravljen v naši sredini. Naj ti sije svobodno solnce jugoslovansko!

Št. Peter na Vaš. (Tihotapska smola.) Policijska agenta Štrekelj in Močnik sta dne 31. marca zaplenila tihotapcem dva konja, ki so ju namerali spraviti čez demarkacijsko črto pri Rudi. Tihotapci so se shajali v gostilni Fišer v Smartnu.

Železna Kapla. (Čebelarji pozor!) V nedeljo, dne 11. aprila 1920 se vrši čebelarški shod v gostilni pri Kolerju (P. Piskernik) v Železni Kapli ob 9. uri dopoldne.

Potovalni učitelj gosp. I. Okorn bo predaval o umnem čebelarstvu.

Po shodu se vrši javna veselica čebelarjev za Žel. Kaplo in okolico v Sokolski dvorani (Gregorjev dom), na katero so vabljeni vsi prijatelji čebel.

Na vzporedju je: petje, godba (15 godal) ples in prosta zabava.

S pijačo kakor jedjo bode dobro preskrbljeno.

Z ozirom na ugodno železniško zvezo vabimo na mnogoštevilno udeležbo. Odbor.

Pliberk. (Jugoslovanska strahovlada.) V izložbi steklarja Capelari so vsi predmeti posamezno zaznamovani s Stück . . . K. Na steni visi tablica z napisom: Hier Terpentinöl zu haben. Ti napisi so stari šele teden dni. Ko bi bil ta steklar Nemec, bi se še manj čudili! Kmalu pa bomo čitali po letakih in listih iz Celovca, kaka krivica se godi

ljudem in kako jih preganjajo naše oblasti. (Da so slovenski fantje v Pliberku in okolici tako zaspani in nezavedni, je neverjetno! Ured.)

Pliberk. Iz tukajšnje cerkve sta bila ukradena monštranca in kelih. Tat se je skril v zvonik in tako lahko izvršil svoj posel nemoteno. Sodimo, da je tat v zvezi z letaki, ki jih je bilo vse polno raztrošenih po cestah in ki so bili vsi iz Nemške Avstrije. Tatvine se tako množijo, da se ponoči le malokdo upa na cesto. Par orožnikov, ki jih je tu, naj dela čudeže!

Pliberk. Izletniki na Uršulsko goro so nabrali za Malgajev spomenik 63 K, ki jih je g. F. Müller poslal N. S. v Velikovec.

Dobrija vas. V nedeljo, 11. t. m. se bo po drugi maši vršil v prostorih ljudske šole občni zbor Ženskega društva za Dobrija vas in okolico. Dobroželjanci, udeležite se ga polnoštevilno, da rešite svojo čast!

Velikovec. Invalidna podpora se je nakazala sledečim:

Strojnik Julijana; Grebinj, 150 K; Eriak Agata, Djekše, 200 K; Sumnik Julijana, St. Rupert, 200 K; Randen Janko, Dob, 200 K; Kogelnik Urban, Škocijan, 150 K; Kumer Franc, Bela, 200 K; Pihler Juri, Poreče, 100 K; Krivograd Lovro, Javornik, 250 K; Kerbič Valentin, Vogerče, 300 K; Matija Jožef, Kotlje, 200 K.

Velikovec. Izšla je 1. številka „Koroške Zore“, glasila Zveze ženskih društev na Koroškem. Rokopisi naj se pošiljajo na uredništvo „Koroške Zore“ v Velikovec!

Rož.

Borovlje. Puškarska obrt v Borovljah prav lepo uspeva. Od trenutka, ko so zasedle jugoslovanske čete slov. del Koroške, pa do danes se je prodalo glasom uradne statistike 700 lovskih pušk več, kakor pa za isto dobo nazaj, ko so gospodovali folksverovci. Zalibog, da je boroveljska puškarija po večini v rokah najzagrizenejših nemčurjev, kakor so Ogris, Fr. Sodja, Hambrusch, Outschar, Just in drugi!

Prvi kot najzagrizenejši in največji hujskač — pangerman ter bivši župan (njegova mati pa še besedice ni znala nemško), ki je pobegnil v Nemško Avstrijo, je v Straßburgu otvoril podružnico svoje boroveljske tovarne, da tam zaposli svoje verne ovčice, ki so letele za njim. Med temi ovčicami je tudi bivši ravnatelj „Puškarske zadruge“ Hoinig, ki je celo pred nedavnim časom, kakor se je izvedelo, poskušal ogoljufati s pomočjo poštno čekovnega urada na Dunaju „Zadrugo“ za 800 kron, kar se mu pa ni posrečilo. Iz tega se prav dobro vidi, kako proketo dobro se jim godi v blaženi Nemški Avstriji!

Zdaj vidite, boroveljski puškariji, kake poštene voditelje ste imeli! Menda si vendar ne želite nazaj teh ljudi, ki so z vašim premoženjem delali kakor svinja z mehonom in živeli za vaš s krvavi žulji prisluženi denar!

Kot drugo ponižno ovčico pangermana Ogrisa je omeniti takozvanega „Lauspulver-Fabrikanta“ in telefonista Heimverovcev Mihelna Zeppitz iz Medborovnice.

Torej, za danes smo o heimverovskih junaških činah povedali dovolj, povemo pa v prihodnji številki še malo več.

Da pridemo nazaj k boroveljski puškariji, povemo, da se navedeni liferanti in njih pomagači bogate na naš

račun, drugače pa so največji nasprotniki združene Jugoslavije in delajo ter rovarijo proti njej na vse kriplje.

Srbski, hrvatski in slovenski lovci, rotimo vas, ne redite teh gadov na svojih prsih, ki so naši največji sovragi! Svoji k svojim! (Proketo žalostno, če je treba Slovence šele prositi, naj ne podpirajo takih ljudi!)

Hodiše. Kakor si je mrzla zima premislila in pustila sijati veselo solnce, tako so si tudi naši nemčurji že izbili malo tiste nemčurske trmoglavosti iz glave. Počasi, počasi začenjajo biti pametni. Bili so sužnji Nemcev. Nemška mora je izginila, začeli so se polagoma zavedati. Pri nas je že dosti takih, ki človeško mislijo. Nikoli jim ne bomo ničesar očitali, ampak prijatelji si bomo.

Imamo pa še dosti ljudi, ki imajo še zelo trde buče. Imeli so več ko leto dni časa, pa se še niso spametovali. Prepričani smo, da bodo tudi oni po glasovanju hoteti biti Slovenci, pa bo že prepozno. Naj le potem tudi ostanejo kjer so sedaj, mi bomo že brez njih opravili. Svetujemo pa jim eno: sedaj je ura tri četrt na dvanajst, do dvanajstih je še čas, da se spreobrnejo. Nemčurškemu generalnemu štabu pa priporočamo, da drži gobce zaprte in da se naj shaja pred ljudmi, ne pa kakor razbojniki po štalah. Popotnik.

Št. Jakob v Rožu. Gledališko društvo v Št. Jakobu v Rožu je v preteklih petih tednih nudilo Rožanom kar tri predstave. Meškovo „Mati“, spicarjevo „Na Poljani“ in „V Nižavi“. Društvo nam obeta sijajno predstavo, Špicarjevo „Miklavo Zalo“, ki je Korošcem že znana in jako priljubljena.

Bače ob jezeru. Na cvetno nedeljo smo se zopet malo razvedrili. Moštvo finančne straže je priredilo s pomočjo domačih fantov in gospodičen narodno igranje „Domen“. Občinstva je prišlo od blizu in daleč zelo veliko, celo bratje iz Zilski doline so nas obiskali. Vsi igralci so svoje vloge izborna rešili. Izrekamo vrlim igralcem in igralkam godbi in vsem, ki so pripomogli, da je igra tako krasno uspela, najsrčneje zahvalo. Le tako naprej! Pričakujemo, da nas kmalu zopet razveselite s kakšno prireditvijo.

Iz drugih krajev naše države.

Guštanj. Ernestu Osiandru, nekdanjemu majorju pri „Jungschützih“ svetujemo, naj ne razburja s svojo pangermansko odurnostjo tukajšnjega prebivalstva. Mož misli, da smo mi delavci krivi, če ga oblast kaznuje radi navijanja cen. Da se maščuje, je odpovedal siromakom mleko. Ernest, danes ti nam, jutri mi tebi, razumeš? V hiši posestnika Kostwein, pd. Šrotneka v Kotljah, je zbirališče verižnikov, tihotapcev in hujskačev. Opozarjamo oblasti posebno na ženo posestnikovo in neko sorodnico. Stalen gost tam je tudi brezposelni Lovrenc Tschreschnig. Govori se o njem, da je neke vrste agent, pa ne za špeh. Kaiserca se baha po Guštanju, če pridejo celo ministri v časopise, zakaj bi pa ona ne smela priti. G. gerent, prosimo, oblecite dobro podkovane črevlje in ji stopite na dolgi jezik, ali pa jo zaprite v tisto luknjo, kjer so njeni bratci ustrelili nekega Srba. Tja noter ministri ne bodo prišli za njo. Bavbav.

Nemška Avstrija.

Cona A in „Neue Freie Presse“.

Marsikdo bo kimal z glavo in si mislil: „Kaj ima vendar opraviti z nami ta judovski list z Dunaja?“ in vendar bi bilo dobro, da bi bili vsi, ki ne verjamejo „Korošcu“ in „Miru“, naročeni nanj. Ker ravno kadim trabuko, naj začnem s cigarami v Nemški Avstriji.

„Neue Freie Presse“ z dne 26. marca 1920, Morgenblatt, na strani 6. piše:

Die neuen Tabakpreise:

Zigarren: Erhöhung in Prozenten.		
Trabuka	K 6.—	300
Britanika	K 6.—	400
Virginier	K 4.—	300
Kuba	K 3.80	443
Brasil	K 3.20	492
Portoriko	K 2.40	400
Kurze	K 2.—	456
Zigaretten:		
Ägyptische	K 1.—	67
Sport	K —.40	122
Zigarettentabak:		
Türk.feinst	K 40.—	100
„fein“	K 20.—	100
Herzegov.	K 12.—	140
Pfeifentabak:		
Knaster	K 4.20	162
Landtabak	K 2.80	460

Kobile noriške pasme (Norikerstuten)

šestletne, 17 pedi, brez pogrška, za plemo najpripravnejše in polkrvne vlahne (Halbblutwallachen) 4 in 5 letne, 16 pedi, brez pogrška, strmine vajene prodaja Rihard Trizzi, Vuhred ob Dravi.

Oblastv. konces. Realitetna pisarna H. Hawlik posreduje pri nakupu in prodaji

posestev (hiš, kmetij, vil, graščin, industrij i. t. d. Postrežba točna in realna; pogoji posredovanja kulantni. Tozadevna naročila sprejema: Josip Simčič, Maribor, Gregorčičeva (Schillerjeva) ul. št. 6 — pritličje, — telefon 132. Istotam uraduje podružnica Ljubljanskega anončnega — informacijskega zavoda Drago Beseljak.

Vodstvo cestne zgradbe Grabštanj — Vetrinj v Žrelcu

išče tesarskega mojstra

ki bi hotel prevzeti zgradbo novega lesenega mostu čez Krko pri Podkurnosu. Načrti so na vpogled v pisarni gradbenega vodstva v šolskem poslopiju v Žrelcu, kjer se izvedo tudi vse druge podrobnosti.

Ponudbe se sprejemajo do 15. aprila t. l. katerim se mora priložiti izkazi o sposobnosti reflektantov. Vodstvo cestne zgradbe.

Ženitvena ponudba. Mesarski pomočnik, Ju-

goslovan, zmožen slovenščine in nemščine, 36 let star, čiste preteklosti in lepega vedenja, se želi seznaniti z gospodično ali mlajšo vdovo, ki bi imela malo premoženja, gostilno ali kak drug pogoj za srečen dom. Resne ponudbe s sliko, ki se na zahtevo vrne, na upravo „Korošca“ pod „Vesela pomlad“.

(po domače listje in zopet listje).

Koliko stanejo cigare, cigarete in tobak pri nas, pa sami veste.

Politične novice.

Velik štrajk v Trstu.

V Trstu štrajkajo vsi občinski uslužbenci, tako da je mesto že tretji dan brez vode, brez luči itd. Štrajk je velikega političnega pomena, ker ga vodijo komunisti.

Francoske čete zasedle velik del nemškega ozemlja.

Ker na Nemškem še vedno ni miru, so francoske čete zasedle Frankfurt am Main, Darmstadt in še več drugih mest. Oblasti delajo pod francoskim nadzorstvom. V zasedenih krajih so proglasili obsedno stanje.

† Dragoljub Pavlovič.

Dne 3. t. m. je v Beogradu nenadoma umrl predsednik našega parlamenta g. dr. Dragoljub Pavlovič.

Lahi se vdajo.

Iz Beograda se poroča, da so se Lah i vdali in da se reško vprašanje reši kmalu po Veliki noči. Mesto Reka bo za nekaj let internacionalizirano, potem pa pripade Jugoslaviji.

Dr. Renner pojde v Beograd.

Iz Dunaja se poroča, da pojde v kratkem državni kancler dr. Renner v Beograd.

Nemiri v Gradcu. Dne 26. marca so bili v Gradcu resni nemiri. Povzročili so jih delavci, ki so nezadovoljni s slabo prehrano.

Za kratek čas.

Avstrijska vlada je prosila, da bi smela rekvirirati tudi v naši coni, kakor to dela v coni B. Naša vlada ji je to dovolila. V kratkem pridejo nemški orožniki in bodo začeli tudi v naši coni rekvirirati, ampak samo pri tistih oslih, ki mislijo glasovati za Avstrijo. Pozivljamo torej vse nemčurje, naj se takoj javijo. (Če je kak Nemec tako neumen, da bi hotel glasovati za Avstrijo, se mora tudi javiti!) Prepričani smo tudi, da se ne bodo ustavljali avstrijskim rekvizicijam, tako da avstrijskim orožnikom ne bo treba rabiti orožja, kakor se je to zgodilo v Nemški Avstriji.

Za Jugoslovansko Matico so nabrali g. Leopold Opat, veleposestnik v Kaplji pri Vranskem K 108.— pri g. Konšek v Trojanah: g. K. Juvančič v Ribnici ob Vrbskem jezeru znesek K 80.— darovali: gostilničar Sabit K 32.—, stražm. R. Robič K 20.—, Anton Černovič K 20.— in N. Furlan K 8.— Družba sokolov v Trebnjem K 20.— Vsem darovalcem pristrčna hvala.

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Službe išče 21 let staro dekle, vajeno gostilne in kmetijskega dela, pošteno in zanesljivo, in sicer v gostilni ali kje drugod, kjer bi se lahko izučilo tudi v kuhanju.

Anton Lečnik, urar in zlatar

v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi
vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju;
dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji;
akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.